

σμένους ἐν Ναυπλίῳ. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ὁ Κ. ἤρξατο ἀποκλίνων πρὸς πολιτικάς ἀναμένεις καὶ διαπάλας. Ἀφοσιωθεὶς εἰς τὸ φωστικὸν κόμμα, ἔγκατελεῖψε τοῦτο μετ' ὀλίγον, ὅπως ὑποστηρίξῃ μετὰ φανατισμοῦ τὸ γαλλικόν, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐστηρίχθησαν οἱ συνομόται τοῦ 1843, ὅπως ἀνατρέψωσι βιαίως τὴν ἀπόδυτον μοναρχίαν (3 Σεπτεμβρίου 1843). Ὁ Καλλέργης, ἐνῷ ἦτο ἀρχηγὸς τοῦ ἐν "Ἄργει τότε ἐδρεύοντος Ἰπικοῦ, ἡλθε διὰ βραχείας ἀδείας ἐν Ἀθήναις καὶ, τεθέλεις ἐπὶ κεφαλῆς τῆς φρουρᾶς τῆς πρωτευόντης, ἔξήγειρε ταύτην, τὴν ἐπομένην δὲ ὑπέρ την ἐβάδισε κατὰ τῶν ἀνακτόρων, περιέζωσε ταῦτα καὶ ἀπέστασεν ἀπὸ τὸν "Οθωνα τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος". Άλλα, παρὰ τὰς μεγίστας τῶν τιμῶν ὡς ἡσίωθη τότε, αἱ δεινοπάθειαι εἰς ἄς περιήλθεν ἡ χώρα, ὡς ἐκ τῶν προσώπων ἐλεύθερῶν, συνέτειναν ὅστε νὰ λησμονήθῃ μετά τινα ἔτη καὶ νὰ ἀπέλθῃ τῆς Ἑλλάδος (1845). Εἰς τὴν ἀπομάκυνσιν τοῦ συνέτεινα καὶ προσωπικὸν ἐπεισόδιον πρὸς τὴν βασιλίσσαν Ἀμαλίαν, ἔξ αἰτίας τῆς συζύγου ὑπουροῦ τυνος, ἥτις περιεφρονήθη ὑπὸ τῆς βασιλίσσης. Παραμένων ἐν Λονδίνῳ ὁ Κ., ἐσχετίσθη μετὰ τοῦ ἔξορίστον Λουδοβίκου Ναπολέοντος, τοῦ μετέπειτα αὐτοκράτορος τῆς Γαλλίας Ναπολέοντος Γ', ὅταν δὲ ἀνῆλθεν ἐκεῖνος ἐπὶ τοῦ θρόνου ὁ Καλλέργης ἔγκατεστάθη ἐν Παρισίοις, τιμωμένος ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος. Τρέφων προσωπικὸν μῆσος κατὰ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἑλλάδος ὁ Κ. συνέτεινε μεγάλως εἰς τὴν ὁργὴν τοῦ Ναπολέοντος Γ' ἐναντίον τοῦ ἐλληνικοῦ στέμματος, κατὰ τὴν περιπέτειαν τῆς ἀνατολικῆς κρίσεως τοῦ 1854, (βλ. λ. Κατοχή), ἀνενέδε τῆς ἐπειρύσσεως τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς, ὃν ἐγκρύσσετο τότε ἐκπιπτών τοῦ Στέμματος Ἑλλάδος καὶ θά ἐπραγματοποεῖτο ἡ διὰ γαλλικῶν στρατευμάτων βιαία ἔξωσις τούτου. Ὁ Κ. ἀφίχθη ἐπιστούτῳ εἰς Πειραιᾶ μετά τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς (13 Μαΐου 1854) τοῦ στρατηγοῦ Φόρευ καὶ ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτῶν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀλ. Μανοκορδάτου σχηματισθεῖσαν κυβέρνησιν, παραφερθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ μῆσος τοῦ πρὸς τὸ στέμμα, προέβη εἰς προσωπικᾶς κατὰ τὴν "Οθωνος καὶ τῆς Ἀμαλίας προκλήσεις, αἵτινες προύκαλεσαν ὑπὲρ τοῦ ἐγκλείστου βασιλικοῦ ζεύγους τὴν ἐπέιρμασιν τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἀλ. Μανοκορδάτου. Ἀπεκρίσας τῆς κυβερνήσεως δὲ, ἀπέλθεν εἰς Παρισίους, ὅπου, τῇ αἵτινες τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως διορίσθη ἐπὶ τινὰ χρόνον προεστεῖς. Κατὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς ἐν Κρήτῃ ἐπαναστάσεως 1866—1869, ἔξελέγη ὑπὸ τῶν Κρητῶν γεν. ἀρχηγὸς καὶ Δικτάτωρ Κρήτης, λόγῳ ὑγείας ὅμως δὲν ἡδυνήθη νὰ δεχθῇ τὴν θέσιν ταύτην. Ἀπόστρατος, μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποστρατήγου, παρέμεινεν εἰς Παρισίους μέχρι τοῦ 1867, δύποτε, προσβληθεὶς ὑπὸ ἡμιτληγίας, μετεφεύθη εἰς Ἀθήνας ὅπου, παρέμεινεν εἰς Παρισίους μέχρι τῶν ἀνοικτῶν, καὶ πλεῖστοι ἔχοντες ἀξιολόγους ἀντῆς ὀλογενείας ἀνεδειχθησαν, τόσον κατὰ τὴν ἐπαναστάσιν τοῦ 1821, ὅσον καὶ κατὰ τὰς μετέπειτα ἐπαναστάσεις τῆς Κρήτης καὶ τοὺς ἄγνωνας, γεννικῶς τῆς Ἑλλάδος.

N.K.—Γ.Α.Σ.

Καλλέργης Ξενοφῶν τοῦ Ζαχαρίου. Εφ. ὑπήρχε πεζικοῦ, γεν. ἐν Ἡρακλείῳ τὸ 1893, ἐφονεύθη κατὰ τὴν μάχην παρὰ τῷ ὑψώματι Καρά—Κουγιάκη.

Καλλιακούδας Λουκᾶς. Ἐκ τῶν δρμητικωτέρων ἀρματωλῶν τῶν προεπαναστατικῶν χρόνων (1791—1805). Κατίγετο ἀπὸ τὸ Λοιδωρίδιον. Ἐπιδοθεὶς νεώτερος εἰς τὸν κλέφτηκον βίον, ἔξεπιμήθη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρόντους καὶ προσελήφθη ὑπὸ αὐτοῦ ὡς πρωτοταλλήκαρον. Συμπέτεσε, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ, τῆς περιπτειώδους ἐκστρατείας τῆς Πελοποννήσου, ὡς σύμμαχος τοῦ Λάμπρου Κάτσωνη, μετά δὲ τὴν ἐπελθοῦσαν καταστροφήν, διεσώθη μετὰ τῶν δλίγων ἐπιλέκτων, διασχίσας τὴν χερσόνησον ἀπὸ τοῦ Τανάρου μέχρι τοῦ Κορινθιακοῦ καὶ διαρκῶς μαχόμενος. Ἐτεσίσ πατέτην ἐν Καβρολίμνῃ τῆς Αἰτωλίας μάχην πρὸς τοὺς πολυτληγεῖς, ὑπὸ τὸν Μέτσον Μπόνον, Ἀλβανούς τοῦ Ἀλ. πασᾶ, ὃ δὲ συναγωνιστής τοῦ Κ., ἔξ Ακαρανίας, ἀρματωλὸς Σάκας, ἀποκόπας τὴν κεφαλὴν τοῦ φρονεύθεντος συντρόφου τοῦ, περιέσωσεν αὐτὴν μαχόμενος μέχρι τῆς ἐσπέρας, ἀλλὰ κυκλωθεὶς ἐφονεύθη καὶ οὗτος. Ἀμφοτέρων αἱ κεφαλαὶ ἔξετέθησαν ἐπὶ Ιωαννίνοις.

Καλλιβίος. Σπατιάτης ἀρμοστής, ζῶν περὶ τὸ 404 π.Χ., καὶ ὁποῖος διώκει τὸ ἐναντίον τῶν Σπατιατῶν ἀποσταλέν τοῦ στρατευματοῦ αἵτησιν τῶν τριάντα τυράννων, πρὸς κατάληψιν τῶν Ἀθηνῶν.

Καλλιγάραξ Σπυρίδων. Κεφαλλίνη, ναυτικός, διατελέσας κυβερνήτης τῆς "Βορείου Αθηνᾶς", ἐνὸς τῶν ὑπὸ τὸν Λάμπτον Κατσώνην 1788—1792) καταδρυκῶν. Διεργίθη διὰ τὸν ἡρωϊσμὸν τοῦ.

N.K.
Καλλιγάρανης Γεωργίος τοῦ Μάρκου. Ανθηρχὸς πεζικοῦ. Ἐγενήθη ἐν Ἀλφῆ Ρεθύμνης τὸ 1889. Μετέσχε τῶν ἐκστρατειῶν 1912—1913 καὶ 1917—1919. Εφονεύθη ἔξωθι τοῦ "Αἰδίνιου Μ." Ασίας τὴν 17 Ιουνίου 1919.

Καλλιγράφων σῶμα. Τοῦτο συνεστήθη διὰ τοῦ νόμου 357 τοῦ 1914 περὶ στρατ. ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν (βλ. Ε.Δ.Υ.Σ. 231056 105 τῆς 11-11-1914) διὰ τὴν ὑπερεσίαν τῶν στρατ. καταστημάτων, συμφώνως μὲ τοὺς πίνακας συνθέσεως τοῦ στρατοῦ. Οἱ κ. διακρίνονται εἰς δύο τάξεις: Καὶ οἱ μὲν τῆς I τάξεως ἀντιστοιχοῦσιν πρὸς ἀνθυπαστοικάς, οἱ δὲ τῆς II πρὸς ἐπιλογίας. Διορίζονται ὡς κ. διὰ Π. Δ., προτάσεις τοῦ ὑπ. Στρατιωτικῶν, κατόπιν διαγνωσμοῦ, ὑπαξιωματικοῦ τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ, ἔχοντες δεκαετή μὲν ὑπερεσίαν, καὶ ἀπολυθέντες μὲ διαγωγὴν ἀμεμπτον, καταστάντες ὅμως ἀνίκανοι διὰ μάχην τοιαύτην, ἔνεκα τραυμάτων πολέμου. Ἐν ἐλλείψει ὑπαξιωματικῶν δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ ἴδιωται. Πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμόν, δέον νὰ ἔχῃ ὁ ὑποψήφιος τὰ ἔξις προσδοτών: 1) Νὰ ἔχῃ ἐπιπληρώσει τὴν στρατιωτικὴν τοῦ ὑποχρέωσιν ἐν εἰρήνῃ ἢ νὰ ἔχῃ ἐπετελέσει στρ. ὑπερεσίαν ἐν ἐκστρατείᾳ καὶ 2) νὰ μὴ ἔχῃ καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ἢ ἐπανορθωτικὴν

τινα ποινήν. Μαθήματα εἰς ἄ διαγωνίζονται εἰνε ἡ καλλιγραφία, ὡς ὁδογραφία καὶ ἡ γραμμικὴ ἱχνογραφία. (1)

I.G.II.

Καλλιδέπουλος Περικλῆς τοῦ Παναγιώτου, ὑποστράτηγος. Γεννηθεὶς τῷ 1878 ἐν Θεσσαλίῃ, ὅπου διήκονε τὰς γυμνασιακὰς σπουδὰς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν σχολὴν τῶν εὐελπίδων, ὅθεν ἀπεφοίτησε τῷ 1896, κατατάχθεις εἰς τὸ στρατευματοῦ τοῦ ὑποχρησιακοῦ τοῦ Βελεστίνου καὶ διαμνημονεύθησεν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διαταγῆς. Τῷ 1900—1904 μετέβη πρὸς ἐπιπληρώσειν εἰς Γαλλίαν καὶ Βέλγιον. Μετέσχε τοῦ ἐλληνοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ 1912, ὡς διοικητὴς λόχου, τραυματισθεὶς εἰς τὴν μάχην τῶν Γιαννιτσῶν. Ἀποθεαπευθεὶς, μετέσχε τῆς πολιορκίας τῶν Ιωαννίνων, μεθ' ὃ μετέπειτα εἰς τὸ 1ον σύνταγμα πεζικοῦ, μεθ' οὐ, ὡς διοικητὴς λόχου, μετέσχε τοῦ κατὰ τῶν Βουλγάρων πολέμου τοῦ 1913, τραυματισθεὶς πάλιν εἰς τὴν μάχην τοῦ Κιλκίς. Κατὰ τὸν μέγαν πόλεμον καὶ τὴν μιχαλιατικὴν ἐστρατείαν, ὑπέρθετεν ὡς διοικητὴς συντάγματος καὶ μεραρχικοῦ πεζικοῦ, μέχρι τοῦ 1919, ὅτε ἐποποθετήθη ὡς ὑποφρονόφαρος καὶ εἶτα φρούραρχος Σμύρνης, καὶ εἴτα ὡς γενικὸς στρατιωτικὸς διοικητὴς τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1920, ὅτε, τῆς ὑποβληθεῖσης παρὰ αὐτοῦ αἱ τήσεως διαθεσμούτος, μή γενομένης ἀπό-

Στρατηγὸς Π. Καλλιδόπουλος δεκτῆς, ἐποποθετήθη ὡς ἀρχηγὸς πεζικοῦ τῆς II Μεραρχίας, μεθ' ὃ μετέσχε τῶν πρὸς Αφιδνά Καραχισάρ επιχειρήσεων τοῦ Μαρτίου 1921 καὶ τῆς ἐν Τονιμού Μπονάριο ἀντεπιθεσεως, ἥτις τότε ἐσώσεται κατάστασιν. Τοποθετήθησεν ὡς βραδύτερον εἰς τὴν XII Μεραρχίαν, ὡς ἀρχηγὸς τοῦ πεζικοῦ τῆς, μετέσχε μετ' αὐτῆς τὸν πρὸς Εσκή Σεχήρη ἐπιχειρήσεων καὶ εἶτα ὡς διοικητὴς τῆς Μεραρχίας τῶν πρὸς Σαγγάριον καὶ τῶν μετέπειτα μέχρι τῆς ὑποχωρήσεως τοῦ 1922 ἐπιχειρήσεων. Αἰγαλιωτισθεὶς μετά τημάτων τῆς Μεραρχίας του, κατὰ τὴν ἀλιγαλιωσίαν τοῦ νοτίου συγκροτήματος, εἰς ὃ αὐτὴ ἀνῆκεν, ἐπανῆλθεν ἐξ αἰγαλιωσίας τὸν Αὔγουστον τοῦ 1923 καὶ, ἀποστρατευθεὶς βραδύτερον, ἐπεδόθη εἰς τὴν πολιτικήν. Ἐπανειλημένως ἐκλεγεὶς βουλευτὴς Θεσσαλίης, διορίσθη τῷ 1927 γενικὸς διοικητὴς Μακεδονίας ἐπὶ βαθὺ ὑπονομογορογορογο.

Καλλικρατης. 1) Συρακούσιος στρατηγὸς ἐπὶ τὴν εἰσβολὴ τῶν Αθηνῶν 415 π.Χ. Ἐφονεύθη μαχόμενος κατὰ τοῦ Λαμάζου. 2) Κορίνθιος ναύαρχος, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

Καλλικρατίδας. Λακεδαιμόνιος ναύαρχος, ἀπόθανὼν τὸ 406 π.Χ. Ἐστάλη εἰς Εφεσον τὸ αὐτὸν ἔτος διὰ νὰ παραλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ στολοῦ ἀπὸ τὸν Λάσανδρον, ὃν ὑπερέβαινε κατὰ τὴν ανστρηότητα τῶν ὑπῶν, ἔχων τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἀγνήν φιλοπατίαν τῶν ἀρχαίων τῆς Σπάρτης ἀνδρῶν. Καὶ πρῶτον μὲν κατέλαβε τὸ Δελφίνιον ἐν τῇ νησφ Χίῳ, ἐλεγχάτησε τὴν Τέω καὶ κατέκτησε τὴν Μηθύμνην. Κατότιν δὲ κατέδιψε, κατερρόπισε τὸν Κόνωνα ἐν Μυτιλήνῃ. Οἱ Αθηναῖοι ἐπεμψαν εἰς βοηθείαν τοῦ ναυάρχου τοὺς 150 πλοῖαν ὁ Κ., καίτοι μὴ διαθέτων ἀνάλογους δυνάμεις, ἀντέτηλη ἐν αὐτοῖς τοὺς 160 πλοῖαν τοῦν ἐναντίον τοῦν ἐν Ἀργινούσαις. Μάτην ὁ μάντις ἐπειράθη νὰ τὸν ἐμποδίσῃ, προλέγων τὸν θάνατον αὐτοῦ. ὁ Σπαρτιάτης ἥρως ἐπέμεινε καὶ ἀπεκρίθη μάλιστα, ὅτι ἡ τύχη τῆς Σπάρτης δὲν ἔχοτατο ἀφ' ἐνός καὶ μόνου ἀνδρός: «Μή παρ' ἔνα εἰνε τὴν Σπάρταν» ἔλεγε. Κατὰ τὴν συγκροτησθεῖσαν ναυαρχίαν ἀπολέτησην, καταποντισθεῖσης τῆς ναυαρχίδος του καὶ ὁ στόλος του κατερρόπισθη.

X.X.
Καλλίνικος. 1) Αρχιτέκτων ἐπὶ Συρίας. διδάξας εἰς τοὺς Βυζαντίνους τὴν χρῆσιν ἐμπρηστικῆς τινος ὑλῆς, διὰ τὴν πυρόβολην τοῦ ἀρματικοῦ στόλου. (βλ. λ. ὑγρὸν περ.) 2) Επίσκοπος Κυδωνίας Κρήτης, ἀπαγονισθεὶς ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ 1921.

Καλλίνιθος. Χωρίον καὶ ὑψωματοῦ Β. Α. τῆς λίμνης Αρτζάν. Ν.Δ. τῆς λίμνης Δοϊράνης. Τὸ χωρίον τοῦ ο. σήμερον καλεῖται Σουτογιαννέα καὶ ἔχει 73 κατοίκους, ὑπάγεται δὲ εἰς τὴν κοινότητα Χέρσου (Κιλινδρίο). Οἱ κατὰ τὸ 1913 ἐπὶ τὸν ὑψωμάτων Κ. ἀγῶνες τοῦ 1916—1918 ἀγῶνες Β. τῶν ὑψωμάτων τούτων, μεταξὺ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων καὶ τῶν γεομανιούσιων αἱρετίθενται εἰς τὴν λέξιν Δοϊράνη.

G.X.
Καλλίνικης Ροΐδης. Ανδρέας ὑποστράτηγος, γεννηθεὶς τῷ 1868 ἐν Αθηναῖς, κατετάχθη εἰς τὸ στρατευματοῦ ὡς ἀνθυπίλαρχος, μετασχών τοῦ πολέμου τοῦ 1897 ἐπὶ τὸν στρατηγὸν Τιμ. Βάσσου ἀποβατικῷ ἀγήματι, τῷ ἀποσταλέντι εἰς Κρήτην. Ἐνώπιος προσκολληθεὶς παρὰ τῷ τότε διαδόχῳ Κωνσταντίνῳ, ὡς ὑπασπιτὴς αὐτοῦ, παρέμεινεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τοιοῦτος εἰς τὴν αὐλήν. Τῶν πολέμων τοῦ 1912—1913 μετέσχεν, ἀπεσπασμένος ὥρις παρὰ τῷ Γενικῷ Στρατηγείῳ. Απομακρυνθεὶς τοῦ στρατεύματος μετά τὴν ἔνωσιν τοῦ Κράτους τοῦ 1917, δὲν μετέσχε τοῦ πολέμου 1917—1920.

(1) Διὰ τεντέρου νόμου ὑπὸ ψήφισμιν, οἱ καλλιγράφοι λογίζονται εἰς τὸ ιδιωτικὸν προσωπικόν.

